

Αναίρεση που άσκησε στις 30ής Μαΐου 2011 η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 22 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-369/07, Δημοκρατία της Λετονίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-267/11 P)

(2011/C 226/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. White και I. Rubene)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Δημοκρατία της Λετονίας, Δημοκρατία της Λιθουανίας, Δημοκρατία της Σλοβακίας, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως αναρέσεως και
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Λετονίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ένας και μοναδικός λόγος αναρέσεως αφορά την παράβαση της προδεσμίας τριών μηνών που καθορίζεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ⁽¹⁾.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο συγχέει, στο πλαίσιο της αναλύσεώς του, την πρώτη και τη δεύτερη περίοδο του άρθρου 9, παράγραφος 3, και ότι, συνεπώς, η ερμηνεία του δεν είναι σύμφωνη προς τους στόχους που επιδιώκονται με την εν λόγω παράγραφο.

Αυτή η ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας είναι αντίθετη προς την γραμμή που ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο σε άλλη υπόθεση, στο πλαίσιο της οποίας έκρινε ορθώς ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, αποτελεί χωριστή νομική βάση.

Η Επιτροπή στηρίζει τη δική της εκτίμηση όσον αφορά το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας άμεσα στη διατύπωση της διατάξεως αυτής, η οποία είναι εντελώς σύμφωνη προς τους επιδιωκόμενους από την εν λόγω διάταξη σκοπούς. Έτσι, αν η Επιτροπή απέρριψε το υποβληθέν από το κράτος μέλος εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων, αυτό υποχρεούται να το τροποποιήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις αιτιάσεις τις Επιτροπής, και μπορεί να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο μόνον εάν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις γίνουν αποδεκτές από την Επιτροπή. Η απόφασή της περί αποδοχής δεν είναι εγκλωβισμένη σε χρονικά πλαίσια.

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η επίδικη απόφαση αφορούσε τις τροποποιήσεις του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων και όχι το ίδιο το κοινοποιηθέν σχέδιο.

Όμως, το Γενικό Δικαστήριο δεν αντέληφθη ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος της οδηγίας καθορίζει άλλη διαδικασία, θεώρησε τις κοινοποιηθείσες τροποποιήσεις ως την κοινοποίηση νέου εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων και, κατά συνέπεια, εφάρμοσε εσφαλμένως την προδεσμία των τριών μηνών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 275, σ. 32.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-270/11)

(2011/C 226/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Tufvesson και F. Coudert)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Σουηδία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-185/09, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ,
- να υποχρεώσει τη Σουηδία να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ιδιοί πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή 40 947,20 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα κατά την οποία δεν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-185/09, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την ημερομηνία συμμορφώσεως προς την απόφαση στην υπόθεση C-185/09,
- να υποχρεώσει τη Σουηδία να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον ίδιο λογαριασμό, ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό 9 597 ευρώ, για κάθε ημέρα κατά την οποία δεν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-185/09, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-185/09 μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση ή μέχρι την ημερομηνία λήψεως των αναγκαίων μέτρων προς συμμόρφωση με την προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση C-185/09, εφόσον τούτο συμβεί ωρύτερα, και
- να καταδικάσει τη Σουηδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2010, C-185/09, Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας, το Δικαστήριο διαπίστωσε τα ακόλουθα: